DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/2060

z dne 14. junija 2022

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila za ocenjevanje primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje v skladu s pristopom notranjih modelov (IMA) in pogostost te ocene v skladu s členom 325be(3) navedene uredbe

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ([1]) in zlasti člena 325be(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z oceno primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje iz člena 325be(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi bilo treba določiti ustrezno mero tveganja, ki jo institucije uporabijo za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje vsakega dejavnika tveganja, ki je vključen ali je v postopku vključitve v alternativni pristop notranjih modelov institucij iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b, Uredbe (EU) št. 575/2013. Za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, bi morala veljati mera tveganja pričakovanega primanjkljaja, izračunana v skladu s členom 325bb Uredbe (EU) št. 575/2013, za dejavnike tveganja, neprimerne za modeliranje, pa bi se morala uporabljati mera tveganja za stresni scenarij, izračunana v skladu s členom 325bk navedene uredbe.

(2) Mera tveganja pričakovanega primanjkljaja bi morala zajeti verjetnostno porazdelitve dejavnikov tveganja v dovolj dolgem preteklem obdobju, v katerem je mogoče opazovati ustrezne tržne podatke za te dejavnike tveganja. Zato bi bilo treba dejavnik tveganja šteti za primernega za modeliranje, če je na voljo zadostno število razpoložljivih preverljivih cen, ki so reprezentativne za ta dejavnik tveganja. Za izvedbo te ocene bi moralo biti primerno 12-mesečno obdobje opazovanja, ki se konča na prejšnji referenčni datum poročanja. Da pa bi se upoštevale morebitne zamude pri razpoložljivosti podatkov, bi bilo treba institucijam dovoliti, da to 12-mesečno obdobje opazovanja nadomestijo s premaknjenim 12-mesečnim obdobjem. Za zagotovitev primerljivosti praks po vsej Uniji bi bilo treba tak premik omejiti na en mesec. Iz istega razloga bi morale institucije taka premaknjena obdobja uporabljati dosledno za vse dejavnike tveganja iste vrste in svojemu pristojnemu organu predložiti podrobno dokumentacijo v zvezi z uporabo takih premaknjenih obdobij.

(3) Pričakuje se, da institucije morda nimajo vseh informacij o cenah, potrebnih za oceno primernosti za modeliranje, na podlagi lastne trgovalne dejavnosti. Zato bi bilo treba institucijam pri ocenjevanju, ali so dejavniki tveganja primerni za modeliranje, dovoliti tudi uporabo informacij o cenah, pridobljenih od zunanjih prodajalcev, pod pogojem, da so te cene preverljive in da so ti zunanji prodajalci predmet neodvisne revizije o veljavnosti njihovih informacij o cenah.

(4) Ključni korak pri ocenjevanju, ali so dejavniki tveganja primerni za modeliranje, je ocena reprezentativnosti ugotovljenih preverljivih cen za navedene dejavnike tveganja. Preverljiva cena bi se morala šteti za reprezentativno za dejavnik tveganja institucije, kadar lahko institucija pridobi vrednost dejavnika tveganja iz vrednosti preverljive cene z običajno uporabljanimi kvantitativnimi metodologijami. Za številne od teh metodologij so potrebni dodatni vhodni podatki, da lahko institucije pridobijo vrednost dejavnika tveganja, zaradi česar je dokazovanje reprezentativnosti preverljivih cen bolj zapleteno. Zato bi morale te metodologije in po potrebi dodatni vhodni podatki temeljiti na objektivnih in ustrezno dokumentiranih informacijah, s čimer bi institucijam preprečili uporabo nezanesljivih predpostavk. Zaradi premajhne preverljivosti in reprezentativnosti uskladitve ali vrednotenja zavarovanja s premoženjem ne bi smeli šteti za primerne vire preverljivih cen v skladu z mednarodnimi standardi.

([1]) UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

(5) Kadar so dejavniki tveganja točke krivulje, površine ali kocke, bi bilo treba primernost teh dejavnikov tveganja za modeliranje oceniti na podlagi primernosti vsake skupine te krivulje, površine ali kocke za modeliranje zaradi skupnih značilnosti dejavnikov tveganja, ki spadajo v določeno skupino. Primernost te skupine za modeliranje bi bilo zato treba oceniti glede na vse preverljive cene, ki so razporejene v to skupino, preverljive cene, reprezentativne za en dejavnik tveganja v skupini, pa bi se morale šteti za reprezentativne za vse dejavnike tveganja, ki spadajo v isto skupino. Poleg tega bi bilo treba institucijam omogočiti, da izberejo standardne skupine ali, kadar je to primerneje za določeno krivuljo, površino ali kocko, alternativne skupine, ki so jih oblikovane same.

(6) Poleg tega bi morala merila za primernost dejavnikov tveganja za modeliranje zajemati primere, ko institucija za predstavitev krivulje, površine ali kocke uporablja parametrično funkcijo in določi funkcijske parametre kot dejavnike tveganja v svojem modelu za merjenje tveganj. V teh primerih bi morala navedena merila določati, kako bi bilo treba izvesti oceno primernosti za modeliranje ob upoštevanju posebnosti teh parametričnih funkcij in parametrov funkcij.

(7) Za pomoč pristojnim organom pri ocenjevanju skladnosti s to uredbo je treba določiti, kako institucije pri ocenjevanju, ali je dejavnik tveganja primeren za modeliranje, uporabljajo splošno zahtevo glede dokumentacije iz člena 325bi(1), točka (e), Uredbe (EU) št. 575/2013.

(8) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Komisiji predložil Evropski bančni organ.

(9) Evropski bančni organ je opravil javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Merila za oceno primernosti dejavnikov tveganja, ki ne pripadajo krivulji, površini ali kocki, za modeliranje

1. Dejavniki tveganja pozicij iz člena 325be(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ne pripadajo krivulji, površini ali kocki, se ocenijo kot primerni za modeliranje, če je izpolnjeno eno od naslednjih meril:

(a) v 12-mesečnem obdobju opazovanja, ki se konča na predhodni referenčni datum poročanja iz člena 2(1), točka (b), Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2021/451 ([3]), sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) institucija je za ta dejavnik tveganja ugotovila, da obstaja vsaj 24 cen, ki so preverljive v skladu s členom 2 te uredbe, imajo različne datume opazovanja in se štejejo za reprezentativne za ta dejavnik tveganja v skladu s členom 3 te uredbe;

(ii) ni bilo obdobja 90 dni ali več, v katerem so bile manj kot štiri preverljive cene iz točke (i);

([2]) Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

([3]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/451 z dne 17. decembra 2020 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškim poročanjem institucij in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 (UL L 97, 19.3.2021, str. 1).

(b) institucija je v 12-mesečnem obdobju opazovanja iz točke (a) za ta dejavnik tveganja ugotovila, da obstaja vsaj 100 cen, ki so preverljive v skladu s členom 2 te uredbe, imajo različne datume opazovanja in se štejejo za reprezentativne za ta dejavnik tveganja v skladu s členom 3 te uredbe.

2. Institucija lahko 12-mesečno obdobje iz odstavka 1 nadomesti z 12-mesečnim obdobjem, ki se konča največ en mesec pred prejšnjim referenčnim datumom poročanja iz člena 2(1), točka (b), Izvedbene uredbe (EU) 2021/451 (v nadaljnjem besedilu: premaknjeno obdobje), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija to premaknjeno obdobje dosledno uporablja za vse dejavnike tveganja, ki so iste vrste kot zadevni dejavnik tveganja;

(b) institucija to premaknjeno obdobje dosledno uporablja skozi čas;

(c) institucija pristojnemu organu predloži podroben opis uporabe tega premaknjenega obdobja.

Člen 2

Preverljive cene

1. Cena se šteje za preverljivo, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) cena se pridobi iz transakcije, pri kateri je bila institucija ena od strank in ki je bila sklenjena pod običajnimi tržnimi pogoji;

(b) cena se pridobi iz transakcije, ki so jo sklenile tretje osebe pod običajnimi tržnimi pogoji in ki izpolnjuje vse pogoje iz odstavka 5;

(c) cena se pridobi iz dejanskih konkurenčnih povpraševanj in ponudb v dobri veri, ki jih pod običajnimi tržnimi pogoji zagotovi institucija sama ali tretje osebe, po vrednosti, pri katerih so se institucija ali tretje osebe zavezale, da bodo izvedle transakcijo v skladu s tržno prakso, in ki izpolnjujejo vse pogoje iz odstavka 5.

2. Ne glede na odstavek 1 se cena šteje za preverljivo, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) cena se pridobi iz transakcije ali povpraševanj in ponudb med dvema subjektoma iste skupine;

(b) cena se pridobi iz transakcije ali povpraševanj in ponudb zanemarljivega obsega v primerjavi z običajnim obsegom transakcij ali ponudb, ki odražajo trenutne tržne razmere;

(c) cena se izračuna iz ponudb z razponom med prodajnim in nakupnim tečajem, ki znatno odstopa od razponov med prodajnim in nakupnim tečajem, ki odražajo trenutne tržne razmere;

(d) cena se pridobi iz transakcije, izvedene izključno z namenom določitve zadostnega števila preverljivih cen, ki izpolnjujejo merila iz člena 1 te uredbe;

(e) cena se pridobi iz ponudb, danih izključno z namenom določitve zadostnega števila preverljivih cen, ki izpolnjujejo merila iz člena 1 te uredbe.

3. Datum opazovanja preverljive cene je enak datumu izvedbe transakcije ali datumu, na katerega so bili dani povpraševanja in ponudbe. Datumi opazovanja preverljivih cen se zabeležijo na podlagi doslednega enotnega časovnega pasu za vse vire podatkov.

4. Za namene tega člena zunanji prodajalec pomeni podjetje, ki institucijam zagotavlja podatke o transakcijah ali ponudbah za namene člena 1 te uredbe, vključno z izvajalci storitev sporočanja podatkov, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka 36a, Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]), in večstranskimi sistemi, kot so opredeljeni v členu 4(1), točka 19, Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([5]).

5. Transakcija ali povpraševanja in ponudbe se uporabijo samo za namene odstavka 1, točki (b) in (c), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) transakcijo ali ponudbe je obdelal ali zbral zunanji prodajalec;

(b) zunanji prodajalec ali institucija soglaša, da se pristojnemu organu institucije na zahtevo predložijo dokazila o transakciji ali ponudbah in dokazila o preverljivosti cene, pridobljene iz te transakcije ali teh ponudb;

(c) zunanji prodajalec je instituciji sporočil datum, na katerega so bile upoštevane transakcija ali ponudbe, in minimalni sklop informacij o transakciji ali ponudbah, da instituciji omogoči, da preverljivo ceno razporedi na dejavnike tveganja, za katere je navedena cena, pridobljena iz navedene transakcije ali navedenih ponudb, reprezentativna v skladu s členom 3 te uredbe;

(d) institucija je preverila, da je zunanji prodajalec vsaj enkrat letno predmet neodvisne revizije tretje družbe v smislu člena 325bi(1), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z veljavnostjo njegovih informacij o cenah, upravljanja in postopkov, ter ima dostop do rezultatov revizije in poročil, da lahko svojemu pristojnemu organu na zahtevo sporoči navedene rezultate in poročila.

6. Za namene odstavka 5, točka (d), se pri neodvisni reviziji oceni vse naslednje:

(a) ali ima zunanji prodajalec informacije, potrebne za preverjanje, ali je cena preverljiva, in za razporeditev preverljive cene na dejavnike tveganja, za katere je ta cena reprezentativna v skladu s členom 3 te uredbe;

(b) ali lahko zunanji prodajalec dokaže celovitost informacij iz točke (a);

(c) ali ima zunanji prodajalec vzpostavljene notranje postopke in zadostno število zaposlenih z ustrezno ravnjo usposobljenosti za upravljanje informacij iz točke (a);

(d) ali je zunanji prodajalec, kadar instituciji ne zagotovi informacij, potrebnih za preverjanje preverljivosti cene, pogodbeno zavezan, da preveri preverljivost cene.

7. Kadar zunanji prodajalec instituciji ne zagotovi informacij, potrebnih za preverjanje preverljivosti cene, lahko institucija svojemu pristojnemu organu pokaže, da je zunanji prodajalec pogodbeno zavezan, da preveri preverljivost cene.

Člen 3

Reprezentativnost preverljivih cen za dejavnike tveganja

1. Preverljiva cena se šteje za reprezentativno za dejavnik tveganja na datum opazovanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

([4]) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

([5]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(a) obstaja tesna povezava med dejavnikom tveganja in preverljivo ceno;

(b) institucija je določila konceptualno zanesljivo metodologijo za pridobitev vrednosti dejavnika tveganja iz vrednosti preverljive cene.

Za namene točke (b) vsi vhodni podatki ali dejavniki tveganja, uporabljeni v metodologiji, ki niso preverljiva cena, temeljijo na objektivnih podatkih.

2. Vsaka preverljiva cena se lahko šteje kot opazovanje za namene člena 1 za vse dejavnike tveganja, za katere je reprezentativna v skladu z odstavkom 1.

3. Kadar institucija uporablja dejavnik sistematičnega kreditnega tveganja ali sistematičnega tveganja lastniških vrednostnih papirjev za zajetje gibanj na trgu za dane značilnosti skupine izdajateljev, vključno z državo, regijo ali sektorjem teh izdajateljev, se preverljive cene tržnih indeksov ali instrumentov posameznih izdajateljev štejejo za reprezentativne za ta dejavnik sistematičnega tveganja samo, če imajo enake lastnosti kot ta dejavnik sistematičnega tveganja.

Člen 4

Merila za oceno primernosti dejavnikov tveganja, ki pripadajo krivulji, površini ali kocki, za modeliranje

1. Dejavniki tveganja pozicij iz člena 325be(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki pripadajo krivulji, površini ali kocki, se ocenijo kot primerni za modeliranje z uporabo naslednjih korakov v naslednjem vrstnem redu:

(a) institucija za vsako krivuljo, površino ali kocko določi ustrezne skupine dejavnikov tveganja v skladu s členom 5 te uredbe;

(b) institucija določi primernost ustreznih skupin iz točke (a) za modeliranje v skladu z odstavkom 2;

(c) institucija kot primeren za modeliranje obravnava kateri koli dejavnik tveganja, ki spada v skupino, ki se je štela za primerno za modeliranje v skladu z odstavkom 2.

2. Merila za ocenjevanje, ali je skupina primerna za modeliranje, so:

(a) v 12-mesečnem obdobju opazovanja, ki se konča na prejšnji referenčni datum poročanja iz člena 2(1), točka (b), Izvedbene uredbe (EU) 2021/451:

   (i) je institucija za to skupino ugotovila, da obstaja vsaj 24 cen, ki so preverljive v skladu s členom 2 te uredbe, imajo različne datume opazovanja in so razporejene v to skupino, in

   (ii) ni bilo obdobja 90 dni ali več, v katerem so bile manj kot štiri preverljive cene iz točke (i);

(b) je institucija v 12-mesečnem obdobju opazovanja iz točke (a) za to skupino ugotovila, da obstaja vsaj 100 cen, ki so preverljive v skladu s členom 2 te uredbe, imajo različne datume opazovanja in so razporejene v to skupino.

3. Institucija lahko 12-mesečno obdobje iz odstavka 2 nadomesti z 12-mesečnim obdobjem, ki se konča največ en mesec pred prejšnjim referenčnim datumom poročanja iz člena 2(1), točka (b), Izvedbene uredbe (EU) 2021/451 (v nadaljnjem besedilu: premaknjeno obdobje), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija to premaknjeno obdobje dosledno uporablja za vse skupine krivulje, površine ali kocke;

(b) institucija to premaknjeno obdobje dosledno uporablja skozi čas;

(c) institucija svojemu pristojnemu organu predloži podroben opis uporabe tega premaknjenega obdobja.

4. Preverljiva cena se razporedi v skupino, kadar je reprezentativna v skladu s členom 3 te uredbe za dejavnik tveganja, ki spada v to skupino.

5. Za namene odstavka 4 lahko institucija kot dejavnik tveganja upošteva katero koli točko krivulje, površine ali kocke, ki spada v skupino, ne glede na to, ali je taka točka dejavnik tveganja, vključen v njen model za merjenje tveganj.

Člen 5

Pristopi za razvrščanje v skupine za dejavnike tveganja, ki pripadajo krivuljam, površinam ali kockam

1. Institucije za vsako krivuljo, površino ali kocko, kateri pripada dejavnik tveganja, določijo skupine te krivulje, površine ali kocke, in sicer z uporabo bodisi standardnih vnaprej opredeljenih skupin iz odstavka 2 bodisi skupin, ki jih opredelijo institucije same, če te institucije izpolnjujejo zahteve iz odstavka 3.

2. Za namene odstavka 1 so standardne vnaprej opredeljene skupine naslednje:

(a) devet skupin iz vrstice i razpredelnice 1 v odstavku 3 za dejavnike tveganja z eno dimenzijo zapadlosti „*t*“, izraženo v letih, ki so bili razvrščeni v naslednje širše kategorije dejavnikov tveganja:

   (i) „obrestna mera“, razen tistih dejavnikov tveganja, razvrščenih v širšo podkategorijo dejavnikov tveganja „nestanovitnost“;

   (ii) „tuja valuta“, razen tistih dejavnikov tveganja, razvrščenih v širšo podkategorijo dejavnikov tveganja „nestanovitnost“;

   (iii) „blago“, razen tistih dejavnikov tveganja, razvrščenih v širše podkategorije dejavnikov tveganja „nestanovitnost energije in nestanovitnost emisijskih kuponov“, „nestanovitnost plemenitih kovin in nestanovitnost neželeznih kovin“ in „nestanovitnost drugega blaga“;

(b) šest skupin iz vrstice ii razpredelnice 1 v odstavku 3 za vsako dimenzijo zapadlosti „*t*“ za dejavnike tveganja z več kot eno dimenzijo zapadlosti, izraženo v letih, ki so bili razvrščeni v naslednje širše kategorije dejavnikov tveganja:

   (i) „obrestna mera“, razen dejavnikov tveganja, razvrščenih v širšo podkategorijo dejavnikov tveganja „nestanovitnost“;

   (ii) „tuja valuta“, razen dejavnikov tveganja, razvrščenih v širšo podkategorijo dejavnikov tveganja „nestanovitnost“;

   (iii) „blago“, razen dejavnikov tveganja, razvrščenih v širše podkategorije dejavnikov tveganja „nestanovitnost energije in nestanovitnost emisijskih kuponov“, „nestanovitnost plemenitih kovin in nestanovitnost neželeznih kovin“ in „nestanovitnost drugega blaga“;

(c) pet skupin iz vrstice iii razpredelnice 1 v odstavku 3 za vsako dimenzijo zapadlosti „*t*“ za dejavnike tveganja z eno ali več dimenzijami zapadlosti, izraženo v letih, ki so bili razvrščeni v naslednje širše kategorije dejavnikov tveganja:

   (i) „kreditni razmik“, razen tistih dejavnikov tveganja, razvrščenih v širšo podkategorijo dejavnikov tveganja „nestanovitnost“;

   (ii) „lastniški vrednostni instrumenti“, razen tistih dejavnikov tveganja, ki so razvrščeni v širši podkategoriji dejavnikov tveganja „nestanovitnost (velika tržna kapitalizacija)“ in „nestanovitnost (majhna tržna kapitalizacija)“;

(d) pet skupin iz vrstice iv razpredelnice 1 v odstavku 3 za vse dejavnike tveganja z eno ali več razsežnostmi denarnosti, kot so izražene z delto opcije („*δ*“);

(e) pet skupin iz vrstice iii razpredelnice 1 v odstavku 3 in pet skupin iz vrstice iv razpredelnice 1 v odstavku 3 za dejavnike tveganja, ki so bili razvrščeni v naslednje širše kategorije dejavnikov tveganja:

   (i) „tuja valuta“, za tiste dejavnike tveganja, razvrščene v širšo podkategorijo dejavnikov tveganja „nestanovitnost“;

   (ii) „kreditni razmik“, za tiste dejavnike tveganja, razvrščene v širšo podkategorijo dejavnikov tveganja „nestanovitnost“;

(iii) „lastniški vrednostni instrumenti“, za tiste dejavnike tveganja, ki so razvrščeni v širši podkategoriji dejavnikov tveganja „nestanovitnost (velika tržna kapitalizacija)“ in „nestanovitnost (majhna tržna kapitalizacija)“;

(iv) „blago“, za tiste dejavnike tveganja, razvrščene v širše podkategorije dejavnikov tveganja „nestanovitnost energije in nestanovitnost emisijskih kuponov“, „nestanovitnost plemenitih kovin in nestanovitnost neželeznih kovin“ in „nestanovitnost drugega blaga“;

(f) šest skupin iz vrstice ii razpredelnice 1 v odstavku 3, pet skupin iz vrstice iii razpredelnice 1 v odstavku 3 in pet skupin iz vrstice iv razpredelnice 1 v odstavku 3 za dejavnike tveganja, razvrščene v širšo kategorijo dejavnikov tveganja „obrestna mera“ in v širšo podkategorijo dejavnikov tveganja „nestanovitnost“ z dimenzijo zapadlosti, izteka in denarnosti.

Za namene točke (d) institucije za trge opcij, ki za opredelitev denarnosti uporabljajo druge običaje, kot je delta opcije, skupine iz vrstice iv razpredelnice 1 v odstavku 3 pretvorijo v prevladujoče običaje na teh trgih opcij z uporabo kvantitativnih tehnik, ki izhajajo iz lastnih modelov določanja cen institucije, če so ti modeli za določanje cen dobro dokumentirani in neodvisno pregledani.

3. Za namene odstavka 2 se lahko standardna skupina razdeli v manjše skupine.

Razpredelnica 1

Št. skupine	1	2	3	4	5	6	7	8	9
i.	$0 \leq t < 0{,}75$	$0{,}75 \leq t < 1{,}5$	$1{,}5 \leq t < 4$	$4 \leq t < 7$	$7 \leq t < 12$	$12 \leq t < 18$	$18 \leq t < 25$	$25 \leq t < 35$	$35 \leq t$
ii.	$0 \leq t < 0{,}75$	$0{,}75 \leq t < 4$	$4 \leq t < 10$	$10 \leq t < 18$	$18 \leq t < 30$	$30 \leq t$			
iii.	$0 \leq t < 1{,}5$	$1{,}5 \leq t < 3{,}5$	$3{,}5 \leq t < 7{,}5$	$7{,}5 \leq t < 15$	$15 \leq t$				
iv.	$0 \leq \delta < 0{,}05$	$0{,}05 \leq \delta < 0{,}3$	$0{,}3 \leq \delta < 0.7$	$0{,}7 \leq \delta < 0{,}95$	$0{,}95 \leq \delta \leq 1$				

4. Za namene odstavka 1 lahko institucije same določijo skupine za dano krivuljo, površino ali kocko, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) skupine zajemajo celotno krivuljo, površino ali kocko;

(b) skupine se ne prekrivajo;

(c) vsaka skupina vsebuje natanko en dejavnik tveganja, ki je del izračuna teoretičnih sprememb vrednosti portfelja ene od trgovalnih enot institucije, da se oceni skladnost z zahtevami po pripisu dobičkov in izgub iz člena 325bg Uredbe (EU) št. 575/2013.

5. Za oceno primernosti dejavnikov tveganja iz širše kategorije dejavnikov tveganja „kreditni razmik“, ki spadajo v določeno skupino zapadlosti, za modeliranje lahko institucija preverljive cene skupine prerazporedi v sosednjo skupino, povezano s krajšimi zapadlostmi samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija ni izpostavljena nobenemu dejavniku tveganja, ki spada v skupino, ki ustreza daljšim rokom zapadlosti, in zato ne uporablja nobenega od teh dejavnikov tveganja v okviru svojega modela upravljanja tveganj;

(b) vsaka preverljiva cena se šteje samo v eni skupini zapadlosti;

(c) vsaka preverljiva cena se prerazporedi samo enkrat.

Člen 6

Merila za oceno primernosti dejavnikov tveganja, ki predstavljajo parametre funkcij parametrične krivulje, površine ali kocke, za modeliranje

1. Institucije, ki uporabljajo eno ali več parametričnih funkcij za predstavitev krivulje, površine ali kocke in ki vključijo funkcijske parametre kot dejavnike tveganja v svoje notranje modele za merjenje tveganj, ocenijo primernost teh parametrov funkcij za modeliranje tako, da za vsako parametrično funkcijo uporabijo naslednje korake v naslednjem vrstnem redu:

(a) navedene institucije opredelijo niz točk krivulje, površine ali kocke, ki so bile uporabljene za kalibracijo parametrične funkcije;

(b) te institucije uporabljajo pristop za razvrščanje v skupine iz člena 5(2), kot da bi bili dejavniki tveganja v njihovem modelu za merjenje tveganj točke, opredeljene v skladu s točko (a);

(c) navedene institucije v skladu s členom 4, odstavka 2 in 3, ocenijo primernost skupin, ki izhajajo iz uporabe pristopa razvrščanja v skupine iz člena 5(2), za modeliranje, kot da bi bili dejavniki tveganja v njihovem modelu za merjenje tveganj točke, opredeljene v skladu s točko (a).

2. Primernost parametra parametrične funkcije iz odstavka 1 za modeliranje se oceni z opredelitvijo niza točk krivulje, površine ali kocke, ki so bile uporabljene za kalibracijo navedenega parametra funkcije. Kadar opredeljene točke spadajo samo v skupine, ki so ocenjene kot primerne za modeliranje v skladu z odstavkom 1, točka (c), se parameter funkcije oceni kot primeren za modeliranje.

Člen 7

Dokumentacija

1. Institucije v svojih notranjih politikah dokumentirajo vse naslednje:

(a) sklop in opis dejavnikov tveganja v svojem notranjem modelu za merjenje tveganj, ki so predmet ocene primernosti za modeliranje;

(b) vire preverljivih informacij o cenah, ki se uporabljajo za oceno primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje;

(c) merila, na podlagi katerih se cena šteje za preverljivo v skladu s členom 2, vključno z opisom, kako institucija ocenjuje, ali je obseg transakcije ali podane ponudbe nezanemarljiv, kot je navedeno v členu 2(2), točka (b), in ali je razpon med nakupno in prodajno ceno razumen, kot je navedeno v členu 2(2), točka (c);

(d) postopek razporejanja in merila, ki se uporabljajo za določitev reprezentativnosti preverljivih cen za dejavnike tveganja iz člena 3, vključno z opisom metodologije, določene za pridobitev vrednosti dejavnika tveganja iz preverljivih cen, in morebitnih dodatnih vhodnih podatkov, ki jih metodologija morda zahteva;

(e) oceno primernosti za modeliranje za parametrične krivulje, površine ali kocke iz člena 6;

(f) uporabo pristopov za razvrščanje v skupine iz člena 5, pri čemer se navede tudi, ali in kako institucija uporablja člen 5(5);

(g) uporabo 12-mesečnega premaknjenega obdobja v skladu s členom 1(2) ali členom 4(3).

2. Institucije za vsak dejavnik tveganja vsaj eno leto vodijo evidenco rezultatov svoje ocene primernosti za modeliranje, vključno z dokumentacijo iz odstavka 1. Za dejavnike tveganja, za katere rezultati za eno leto še niso na voljo, institucije vodijo najdaljšo razpoložljivo evidenco rezultatov.

Člen 8

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. junija 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN